

O poveste despre recunostinta, Simona Halep si zambetul ei

Scris de Dan Alexandru

Sâmbătă, 12 Septembrie 2015 17:36 - Ultima actualizare Duminică, 13 Septembrie 2015 08:57

 Simona stralucește într-o țară în care respectul, aprecierea și, de ce nu, recunoștința, sunt flori atât de rare, încât au ajuns să rămână reminiscențele liceenilor într-un album cu petale presate, uitate într-un scrin vechi.

Încă o dată în plus, Simona Halep, locul 2 mondial WTA, favorita 2 de la US Open, ultimul turneu de Mare Slem din 2015, a intrat pe teren cu Pennetta pentru a mai câștiga un joc. Înșă, așa cum este în sport, în orice sport, nu totdeauna o poți face. De aceea s-au și inventat termenii victorie și înfrângere. Pentru că cineva trebuie să îmbrățișeze, termen ciudat dacă îl raportăm la înfrângere, pe unul din cei doi.

Există zile, și aceea de ieri de la US Open a fost exact așa, când orice ai face nu poți să schimbi prea multe. Ești parca incapabil să depășești un anumit prag mental, prag care stă parca pe retina încă de la încălzire. Simona a întâlnit o adversară incapatanată, motivată, extrem de ambițioasă, care a fructificat perfect erorile, enorm de multe, parca mai multe ca niciodată, ale Simonei.

Cele 15 puncte pierdute la rând în setul 2 graiesc de la sine.

Ok, Simona a pierdut după un meci slab. Numai ea știe dacă presiunea unei noi eventuale finale de Mare Slem e de vină, sau o cauză medicală, sau oboseala după două meciuri chinuitor de lungi, cu Lisicki și Azarenka, în primul fiind nevoită să joace două seturi mari și late într-un singur picior.

Poate că de abia de aici începe adevărata poveste. O poveste despre respect, apreciere și recunoștință. Pentru că un sportiv caruia mai mereu i se caută greșeala cu lumanarea, i se așteaptă prima înfrângere pentru a scrie un editorial acid (în timp ce după victorii domnește tăcerea), numai apreciat nu se poate chema că este. Foarte multe cuvinte grele s-au auzit la adresa Simonei după eliminările de la Roland Garros și Wimbledon.

Dar timpul a trecut și valoarea fetei de la Constanța, care visează să devină mai bună pe schimb de mingi ce trece, a ieșit la suprafață ca untdelemnul într-un pahar cu apă. Simona a revenit cu două finale de Masters și o semifinală de Grand Slam. Cine ar fi pariat asta la final de Wimbledon? Adică la final de prim tur de WB, după un meci de cosmar cu Cepelova.

Simona a revenit cu bine, a trecut peste o perioadă foarte grea, grație în primul rând lui Daren Cahill, așa adăuga, iar acum este gata de ultimele provocări ale anului 2015. Wuhan, Beijing și mai ales Turneul Campioanelor, acolo unde tanara noastră sportivă va mai trebui să dea un examen.

Trebuie remarcat că Simona este un exemplu pentru orice tânăr care se apucă de sport. Prin ambiția, dăruirea și devotamentul pe care le vedem mai tot timpul pe teren. Și până la urmă, cu ce alt sportiv aflat pe 2 mondial se mai laudă țara noastră? Nu mi-e teama că marea masă de fani a lui Halep va cădea în plasa criticii de doi bani aruncată de oameni care nici măcar nu au ținut cum trebuie o rachetă de tenis în mână.

Dimpotrivă, fanii Simonei, fanii adevărați, sunt la înălțime mereu și o sprijină pe sportivă în orice colț al lumii. Așa cum toată lumea trebuie să fie.

Închei cu un citat care m-a impresionat în marea de vorbe aruncate în carca Simonei, după înfrângerea cu Pennetta: "Dacă? Halep v-a ♦v??at s?

O poveste despre recunostinta, Simona Halep si zambetul ei

Scris de Dan Alexandru

Sâmbătă, 12 Septembrie 2015 17:36 - Ultima actualizare Duminică, 13 Septembrie 2015 08:57

iubi?i tenisul, atunci ♦ semn de mul?umire, repeta?i gestul pe care ♦ face ea la finalul fiec?rui meci c♦tigat. " Si anume, sa zambiti. Halep zambeste. Si atunci cand pierde. Pentru ca sportul inseamna uneori si infrangere. Sportul inseamna sa te poti bucura de viata chiar si cand gusti din cupa esecului. Iar in spatele unui zambet al Simonei stau mii de ore de antrenament, mii de ore de zbor cu avionul, mii de lovituri de rever lovite in acelasi punct, mii de momente frumoase si urate, deopotriva. Pentru ca viata unui sportiv ajuns la nivelul Simonei, seamana ametitor de mult cu un caleidoscop de forme si culori ciudate, care te atata, te tenteaza, trage de tine in mai multe parti, in acelasi timp.</p> <p style="text-align: justify;">Zambeste, Simona. Maine este un nou inceput.</p> <p style="text-align: justify;">DAN ALEXANDRU</p>